

OBĚŽNÍK

České katolické missie

Ročník X

Paříž

Číslo 2

březen-duben 1979

JIHOAMERICKÉ ZRCADLO

Od konce konference jihoamerických biskupů v mexickém městě *Puebla* uplynulo teprve několik dní a teprve budoucnost ukáže její význam pro život křesťanů i nekřesťanů polosvětadílu, ve kterém už dnes žije *polovina všech na světě žijících katolíků*. Závažnost tohoto setkání vyzdvihnul sám sv. Otec Jan-Pavel II., který konferenci zahájil svým prvním velkým projevem na veřejnosti od svého zvolení. Závěrečný text svým obsahem odráží velikou rozmanitost v přístupu k řešení alarmující situace prakticky ve všech zemích Jižní Ameriky. Tytéž rozdíly byly ostatně patrné už v přípravných textech, vypracovaných biskupskými konferencemi jednotlivých zemí.

Zdánlivě naprosto odlišná situace, ve které žijí jihoameričtí katolíci, se při pozorném pohledu zblízka jeví spíše jako radikální zostření protikladných tendencí, jimiž trpí i stará, mnohem bohatší, stabilnější a uspořádanější Evropa.

Tuto skutečnost ilustrují i tendence uvnitř jihoame-

rické církve, ve svých krajních projevech velmi připomínající polarisaci církevního života i u nás v západní Evropě. Většina prostých věřících se ovšem nachází někde mezi oběma krajnostmi a o tuto lidovou, prostou zbožnost, tak dobře viditelnou právě v Polsku, se zřejmě se vši rozhodností opírá Polák Jan-Pavel II. Podobnost mezi Poláky, putujícími do Czenstochowe a Mexičany u nohou P. Marie Guadaloupské je nabíledni.

A tak, zatímco jedna extrémní skupina křesťanů, které můžeme zjednodušeně nazvat *integristy*, se příliš snadno a okázale spolčuje s diktátorskými režimy jen proto, že vládnou "pevnou rukou" a udržují pořádek, druhá skupina, zabarvená spíše *levicově*, se příliš snadno spojuje s kdekým, kdo tyto nespravedlivé režimy potírá; nový papež zjevně spoléhá mnohem více na katolicismus lidový, s jeho staletými kořeny, než na teologie, kterými žije právě ta dnešní, naše generace křesťanských intelektuálů.

Polský filosof *Kolakowski* má zřejmě pravdu, když říká, že zvrácenost násilnických režimů je úměrná míře totalitarismu, jaké se jim podařilo dosáhnout a nikoliv kvalitě ideologie, na kterou se odvolávají. Vojenské diktatury Jižní Ameriky jsou v důsledku celkové labilitaty tamější společnosti jistě méně totalitární, než např. Sovětský Svaz a jeho satelity. Pro 6 biskupů a 123 kněží, mučených anebo přímo umučených (podle oficiálního dokumentu brazilského episkopátu, vypracovaného k setkání v Puebla jako přehled vývoje v Brazílii za posledních 10 let, od konference v Medellinu) státní brazilskou policií to je ale jen velmi slabá útěcha.

Církev se snaží vyhnout oběma extrémním postojům, o nichž byla řeč - ne proto, že by se "nechtěla plést do politiky"; setkání v Puebla každopádně je významnou politickou událostí - nýbrž proto, že je přesvědčena, že křížácké výpravy patří minulosti a pravým konservatismem je dnes udržování nenávisti v jakékoliv formě. Právě totalitární režim, ať už je navenek zabarven jakkoliv, tím, jak je neschopen tolerovat cokoliv a kohokoliv jiného, než sebe sama, je pravým zlem 20. století. Křesťan se nesmí ztožňovat s nikým, kdo táhne k totalitárnímu zjednodušování skutečnosti, bez kterého ani nelze nenávidět. V Evropě stejně jako v Jižní Americe.

ČESKÁ KATOLICKÁ MISIE V PAŘÍŽI

VÁS VŠECHNY ZVE K ÚČASTI NA **POSTNÍ**

DUCHOVNÍ OBNOVĚ

pod vedením jezuity p. Josefa KOLÁČKA z vatikánského rádia.

Obnova se bude konat v domě *CENTRE SEVRES*, kde se scházíme obvykle k našim bohoslužbám, a to ve dnech 16. - 18. března

PROGRAM je následující:

pátek 16. března v 18 hod 30 - zahájení, večerní meditace

sobota 17. března v 15 hod 00 - druhá přednáška, po ní meditace a příležitost ke sv. zpovědi

v 17 hod 15 mše sv. s kázáním (jako obvykle) po ní třetí přednáška - i pro ty, kdo se jinak naší obnovy nezúčastní

neděle 18. března v 15 hod 00 - poslední přednáška a závěr obnovy

SNAŽÍTE SE OPRAVDU ŽÍT JAKO KŘESŤANĚ?

V báji

bába peče chleba
kyprý snědý kmínový
kůra v dýmu voní
v humně vítr šumí
jak když mluví duše ...
nad bochníčkem v plínce
Bába nakloněná
žehná líčka
hebká slaná opálená

Zajímavosti z domova i ze světa

Vídeňský kardinál *F. König* vyzval v těchto dnech všechny, kdo mohou podat jakékoliv informace o osobě a životě redemptoristy *P. Viléma Janouška*, aby tak neprodleně učinili.

P. Janoušek byl Čech a velkou část svého života také mezi českými a slovenskými katolíky ve Vídni působil. Zemřel 30. června 1926 a nyní běží proces jeho blahorečení, ke kterému právě vídeňské arcibiskupství sbírá materiál.

Až na *Tasmánii* zavál osud našeho krajana *Pavla Havlika*, který opustil Československo jako devítiletý, se svými rodiči a loňského roku v srpnu byl vysvěcen na kněze biskupem města Hobart. Naše modlitba ho bude doprovázet stejně, jako ostatní naše kněze, žijící v exilu.

Hned tři gramodesky, zajímavé pro nás Čechy, si můžete objednat na adrese *České Katolické Misie v Paříži*; první je vydána ve Švédsku a nese titul *Zakázání zpěváci druhé kultury*. Jsou na ní nahrávky *J. Hutky*, *M. Kubišové* aj. Deska je nahrána v ČSSR, ale vydána v zahraničí.

Druhá deska s názvem *Egon Bondy's Happy Hearts Club Banned* s příloženou brožurou *The Merry Ghetto* je jedinou deskou, kterou nahrála rocková skupina "Plastic People of the Universe", jejíž členové byli nedávno v Praze souzeni v proslulém politickém procese s hudebníky neoficiální kultury. Deska byla vydána ve Velké Británii.

Třetí je francouzská nahrávka *L'Europe du Silence* s dokumentárními nahrávkami s hlasy *mj Dubčeka*, *Hitlera*, *De Gaulle*, *Lenina*, úvahou kardinála *Wojtyly* a svědeckými výpověďmi *Šabaty*, *Tigrida*, *Bukovského*. Předmluva je od *A. Amalrika*.

Velmi zajímavá výstava ve Francii poprvé vystavovaných děl *Václava Hollara* s názvem *Wenceslas Hollar*, proběhla ve dnech 10. ledna - 25. února tr v Holandském ústavu v Paříži. Celkem 185 exponátů bylo zapůjčeno především holandskými sbírkami, ale také *Louvrem* a školou *Beaux-Art* v Paříži.

Velmi zajímavý článek *M. Kundery* o roli kultury v dějinách českého národa vyšel v deníku "Le Monde" z 19. ledna a zabral skoro celou jednu stránku rubriky "Culture".

Talichovo kvarteto účinkovalo v pařížských hudebních síních, kde v těchto dnech zazněla také hudba *Dvořáková* a *B. Martinů*

V březnu a dubnu si připomínáme

5. 3. 1179 skončil III. lateránský koncil, který potvrdil zákaz jiné než římské liturgie v katolické církvi
7. 3. 1850 se narodil T.G. Masaryk první prezident ČSR
13. 3. 1977 zemřel filosof J. Patočka
15. 3. 1939 nacistická armáda obsazuje Československo
19. 3. 1729 byl svatořečen Jan Nepomucký
25. 3. 1929 zemřel básník-symbolista O. Březina
28. 3. 1607 se narodil v Praze Václav Hollar
30. 3. 1964 zemřel v St Maixent-l'Ecole armádní generál E. Louis Faucher
6. 4. 1974 zemřel litoměřický biskup, salesián a kardinál Štěpán Trochta
8. 4. 1859 se narodil v Prostějově Edmund Husserl, proslulý filosof a teoretik fenomenolog
16. 4. 1879 zemřela v Nevers Bernadette Soubirous, které se v Lourdech zjevila P. Maria
19. 4. 1529 se konal sněm ve Špýru, kde vzniká oficiálně protestantismus. Luther vydává pro novou konfesi svůj katechismus
- jaro 1829 Roman Catholic Relief Bill - úprava britského zákonodárství, zrovnoprávňující britské katolíky a anglikány
28. 4. 1969 odstoupil generál de Gaulle

Otázka radiu Jerevan: *Bude se ještě i za komunismu krást?*
Odpověď: *Nebude. Vše bude rozkradeno už za socialismu.*

Z přednášky pana Pešky
 (k pátému výročí úmrtí spisovatele Jana Čepa)

Bude tomu brzo deset let, co jsem viděl naposled hořet noční světla v Aši. Několik neděl po mém odchodu byl uveřejněn v jedné českých novinách článek, který byl nadepsán: "Na neshledanou, bývalý český spisovatelé!" - Jeho autorem byl předseda tehdejšího Syndikátu spisovatelů.

Chtěl bych dnes říci svým přátelům i nepřátelům doma, že dosud pokládám za českého spisovatele, a že není v ničí moci, aby mě zbavil tohoto titulu; aby mě vyškrtil z dějin české literatury, ikdyby moje místo v ní bylo mezi posledními a nejmenšími.

Odešel jsem do Francie jako do své druhé vlasti. Nemí mou vinou, že se nemohu vracet domů, kdy bych chtěl, a zase odjíždět, jak bych chtěl. Nemí mou vinou, že se v Praze netisknou překlady knih Bernanosových, že se nevydávají Péguy, Claudel a Maritain.

Nikdo mi však nevezme večerní procházku od naší studny ke stodole, a nikdo mi nemůže zabránit, abych nemyslel na kostel své farnosti a na svatého Víta, kdykoliv hledím ze svého okna na Notre Dame.

Na shledanou, moje stálá vlasti!

Jan Čep, projev v českém vysílání francouzského rozhlasu v den svých 55. narozenin

Panu Peškoví upřímně děkujeme za tuto velmi krásnou přednášku - i za jeho pravidelné přednášky o českých dějinách v průběhu letošní zimy - a těšíme se na další, v dubnu!

Případně zájemce upozorňujeme, že Křesťanská Akademie v Římě vydala dvě knihy Jana Čepa, které lze koupit na adrese České katolické Misie:

- Poutník na zemi
- Sestra úzkost

ČETLI JSME KNIHU

(P. Alberti, Světec Don Bosko, Vydala Křesťanská Akademie v Římě v r. 1977)

Dne 16. dubna 1883 odjel Don Bosko do Moulins a 19. přijel do Paříže.

Hned po příchodu do Paříže představil se Don Bosko kardinálu Guibertovi. Ke konci dlouhé audience pravil kardinál: "Promluvte jen o svém díle v chrámě sv. Magdalény a uvidíte, jak velkomyslně vám věřící přispějí!"

V sobotu 28. dubna sloužil Don Bosko mši sv. u Panny Marie Vítězné. Půl hodiny před mší sv. byl kostel už tak přeplněn, že se nebylo možno dostat dovnitř. Kterási paní vysvětlovala nával takto: "Víte, to bude mše pro hříšníky, ale bude ji sloužit svatý."

V neděli odpoledne měl Don Bosko mluvit u sv. Magdalény. O dvou hodinách byl kostel tak naplněn, že jej museli policejně uzavřít. Lidé se tísnili i na stupních hlavního oltáře, lavice a klekátka se musely z kostela vynést ven. Don Bosko pak mluvil. Nemluvil nijak zvláště. Jeho franština nebyla právě mluvnicky správná a četní posluchači jí dobře nerozuměli. K tomu ještě Don Bosko mluvil pomalu, hlasem zesláblým, bez veškeré vervy. Rečnický ani postavou neuchvátil, ale uchvátil svou skromností a srdečností. Po promluvě byla sbírka. V několika minutách se sebralo 10.000 franků.

Odpoledne přijímal Don Bosko návštěvy. Kteréhosi dne se opozdil a prosil dole u dveří, aby jej pustili po schodech nahoru.

"To by tak bylo," bránili se lidé, kteří již naplnili palác. "Měl jste přijít dříve, já mám číslo patnáct, já dvacet."

"Ale, jestli mě nepustíte, nemůžete mluvit s Donem Boskem!"

"Pročpak?"

"No, protože Don Bosko jsem já!"

Lidé mu však neuvěřili, nepustili jej a Don Bosko musel odejít. Ten den se audience nekonala.

Jednou přišel k Donu Boskovi i slavný spisovatel Victor Hugo. Don Bosko popisuje jeho návštěvu takto:

"Čekal v předpokojí asi tři hodiny. Když jsem ho přijal,

bylo už asi 11 hodin večer. Představil se sám takto. 'Nelekejte se, jsem nevěrec. Nevěřím ve vaše zázraky, o nichž někteří lidé vypravují.'

Odpověděl jsem. 'Nevím a nechci ani vědět, s kým mám čest mluvit a ujišťuji vás, že bych vás za nic na světě nechtěl donutit, abyste věřil, co věřit nechcete ... Řekněte mi jen, smýšlel jste tak po celý život?'

... ..

Mluvílo se pak i o jiných věcech, a když odcházel, podal mi ten neznámý pán visitku se jménem: Victor Hugo."

Victor Hugo navštívil Dona Boska ještě jednou, a jak se zdá, s jiným duševním rozpoložením. Don Bosko zaznačil tehdy jeho slova: "Věřím v nadpřirozeno, věřím v Boha a doufám, že umřu v rukou katolického kněze, který by odporučil mou duši Stvořiteli."

Dva roky potom, v květnu 1885, Victor Hugo umíral. Prosil o katolického kněze, ale proti zásadám svobody, které tehdy byly tak hlásány a současně šlapány, nebyl katolický kněz k umírajícímu připuštěn.

Kterási dáma se vehementně dožadovala autogramu do svého památníku, právě v okamžiku, kdy se Don Bosko chystal opustit sakristii po mši sv., obklopen houfem lidí. Nakonec se dáma k němu "probojovala" a nastavovala mu svůj památník s prosbou o podpis.

"Ale ovšem, milerád, odpověděl Don Bosko, vyrašený z rozhovoru."

Uchopil pero a napsal:

"Obdržel jsem od pani X. 2.000,- franků na moje dílo, což stvrzuji podpisem."

Don Bosko"

Naše modlitby doprovázejí na věčnost ...

- pan *Slavík*, pravidelný účastník našich bohoslužeb a také jeden z těch, kdo pomohl mnoha našim nově příchozím, nás opustil dne 22. 12. 1978, po vleklé nemoci. Pochován je na hřbitově St Mandé-sud
- pan *Dorazil*, krejčí ve výslužbě, zemřel na rakovinu v nemocnici St Joseph dne 30. 12. 1979
- pan *Polata Etienne*, dobře známým mnohým z nás, nás opustil už 7. 9. 1979
- pí *Zadrapa*, dlouholetá účetní v nádražní restauraci nádraží *Austerlitz*, nás opustila rovněž už v září (17.) na následky mozkové operace
- p. *Bydžovský* zemřel 30. 1. 1979 a mši sv. za něj sloužil otec Kolář 21. 2. 1979 v kostele St Lambert de Vaugirard

Nezapomenuli jsme ale ani na ty, jejichž úmrtí jsme si už po několikáté připomínali:

V lednu pan *A. Choutka*
v únoru paní *J. Bendáková*
a paní *M. Šmídová*

Pište nám, připomente nám všechny důležité události ve Vašich rodinách!

Jen s Vaší pomocí budeme moci prostřednictvím Oběžníku zpravit i ty z Vašich známých, se kterými nejste v pravidelném styku!

V únoru 1882 byl Don Bosko v Marseille. Když jej ráno spolubratr laik Nasi oholil, řekl mu Don Bosko: "Čekáš možná na zpropitné. Počkej, dostaneš něco, nač bys ani nepomyslel. Poslouchej: budeš kruce Dona Bologni. Až uslyšíš, že Don Bologna zemřel, připrav se, zemřeš brzo po něm."

Don Bologna zemřel 4. ledna 1907. Za devět měsíců potom, 25. září, ranila mrtvice Nasiho.

Píše nám P. M. Tomek
(Jaborandi/Bahia, Brasílie):

... děkuji Vám jménem své komunity za dopis ze dne 18. 12. tr. a přiložených 50,- dolarů. Bůh Vám odpiat za Vaši pomoc, za pochopení naší svízelné situace. Zdejší lidé jsou nesmírně jednoduší a mají v životě jen málo radostí. Mnoho faktorů po celé generace působilo, že jsou apatičtí a podléhají resignaci.

...
Západoněmecká organizace *Adveniat* nám financuje materiál, zdejší lidé slíbili práci. Nyní museli pokorně přiznat, že na to nestačí. K takové práci je zapotřebí vyučených zedníků, tesařů a instalatérů, a ti zde nejsou. V dobré vůli se snažili rozšířit kapli sami, třikrát jim to spadlo a teď stojí torso jejich dobré vůle podepřeno trámy, aby to nespadlo definitivně. Stavební odborníky je nutno pozvat odjinud - a samozřejmě platit. Jenže zdejší lidé jsou velmi chudí ...

Všechny zdraví v Kristu Váš vděčný

P. Miroslav Tomek

Na Oběžník a na Českou Katolickou Misi přispěli:

Příspěvky šekem pošlete na adresu

Mission Catholique Tchèque, CCP 20138 63M Paris

Anonym 8x	Bačák	Bernhard	Didoski	Fribel
	Gruber	Holeček	Kohler	Komárek
	Kotásek	Kubiová	Kuhn	Latont
	Levy	Machala	Nikodem	Nečas
	Nuc	Petr	Prokšová	Rauschert
	D.Scherrer	Skramuský	Smutek	Streitzig
	Svatoš	Šimůnek	Švanda	Verliac

Všem, kdo v uplynulém období
účinně podpořili naši Misi

PÁN BŮH ZAPLATÍ!

Náš program:

Mše sv.: Každou první a třetí sobotu v měsíci v 17 hod 15
tj ve čtvrt na šest večer, v kapli domu
CENTRE SEVRES, 35, rue de Sevres 75006 PARIS

Příležitost ke sv. zpovědi před každou mší sv.
nebo v pátek odpoledne
v pondělí celý den

Po mši sv. pravidelná setkání v sále č. 5. v přízemí

Na březen a duben jsme připravili:

3. března - *Msgr. Heidler* z Mnichova (který bude také předtím sloužit mši sv. s promluvou), promluví o družstevní myšlence a družstevním samosprávném systému z křesťanského hlediska
Druhé setkání pro zájemce v neděli odpoledne podle dohody s *Msgr. Heidlerem*
17. března - přednáška *P. Josefa Kolářka* z vatikánského rozhlasu, která je součástí postní duchovní obnovy (podrobnosti viz na straně 3!)
7. dubna - *P. Libor Koval*, český kněz, pracující a žijící v NSR, k nám promluví o katolických byzantského obřadu (on sám je v tomto obřadu vysvěcen). Předtím bude sloužit mši sv.
Na začátku bohoslužeb svěcení rátolestí
21. dubna v 15 hod 00 nejdříve IV. díl přednášky *pana Pešky* pro mládež o českých dějinách
- po mši svaté schůzka, jejíž program zatím není určen. Bude upřesněn ve 3. čísle našeho "Oběžníku"

*Víte, to se musí hlavně časně vstávat a hodně cvrlikat,
aby se udělalo jaro, řekl vrabec*

(*K. Čapek, Bajky a podpovídky*)

Certificat d'inscription n. 52316

"OBĚŽNÍK - Circulaire", bulletin de la Mission Catholique Tchèque.

Périodique paraissant 6 fois par an (abonnement 10,-ff)

Editeur responsable: Mgr. H. Parolek, P. Petr Kolář

35, rue de Sevres, 75006 P a r i s , tél. 544-58-91, CCP 201 38 63 Paris